5 Φεβρουαρίου 2014

Ήταν μια απλή γυναίκα...

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη

Ένα χειμωνιάτικο πρωϊνό ο περίφημος Ρουμάνος ασκητής Κλεόπας Ιλίε βρισκόταν στο Ιερό ενός μοναστηριακού Ναού και διάβαζε γονατιστός την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως. Μετά από λίγη ώρα μπήκε στην Εκκλησία για να προσευχηθεί μια γυναίκα που είχε έρθει στο Μοναστήρι από το βράδυ.

«Προσκυνούσε όλες τις εικόνες και έκανε παντού μετάνοιες, διηγείται ο π. Κλεόπας. Δεν γνώριζε ότι κάποιος ήταν μέσα στην Εκκλησία. Την παρατηρούσα συνεχώς από την Ωραία Πύλη. Εκείνη, αφού προσκύνησε τις εικόνες, γονάτισε στο μέσον της Εκκλησίας, ύψωσε τα χέρια της και έλεγε από την καρδιά της αυτά τα λόγια: — Κύριε, μη με εγκαταλείπης! Κύριε, μη με εγκαταλείπης! Είδα τότε ένα λαμπρό κίτρινο φως γύρω της και τρόμαξα! Η γυναίκα έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχόταν σιωπηλά. Η φωτεινή νεφέλη που την περιέλουζε, μεγάλωσε περισσότερο και μετά σιγά-σιγά εξαφανίστηκε. Αφού έσβησε το Θείο φως,σηκώθηκε στα πόδια της και βγήκε έξω από την Εκκλησία.

Ηταν μια απλή γυναίκα από τα γειτονικά χωριά μας.Ιδού λοιπόν, ποιός έχει το δώρο της προσευχής! Να που οι λαϊκοί ξεπερνούν καμμιά φορά τους Μοναχούς! Εγώ έκανα μετά προσκομιδή και από την μεγάλη μου συγκίνηση άρχισα να κλαίω και έτρεμα με τα χαρτιά μνημονεύσεως στο χέρι. Μόνον ο Θεός γνωρίζει πόσοι υπάρχουν εκλεκτοί σ’ αυτόν τον κόσμο!.

Μοναχού Σεραφείμ,
«Χαρίσματα και Χαρισματούχοι»